

การสื่อความหมายทางสังคมของละครโทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน

Signification of Social Values Reflected through Investigative Series for Youth

สมวัต ชาญณรงค์* และ สรพงษ์ วงศ์ธีระธรณ์

Samawat channarong* and Sorapong Wongtheerathorn

วิทยาลัยนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Communication Arts, Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

*Corresponding author, E-mail: mawat999@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจการสื่อความหมายทางสังคมของละครโทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน โดยได้วิเคราะห์ด้วยบท คือ ละครโทรทัศน์ที่ได้ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2561 ซึ่งมีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) ละครซีรีส์(การ์ตูน) “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” ทางช่อง 9 2) ละครซีรีส์(เกาหลี) พลูโต สมากมนักสืบจิ๋ว ทางช่อง 13 แฟมมีลี 3) ละครซีรีส์ (ไทย) ก๊วนสืบหลังเลิกเรียน ทางช่อง ThaiPBS ผลการวิจัยพบว่า ประเด็นทางสังคม ได้แก่ 1) การสะท้อนความขัดแย้งของความรัก 2) การแสดงถึงผู้มาค้ำถูดปัญหาและการเป็นวีรบุรุษ 3) ความโลภของมนุษย์คือที่มาของความผิด 4) การยึดมั่นในหลักคุณธรรม ที่ยึดถือคุณค่าของชีวิตทั้งหลายที่อยู่ร่วมกัน

คำสำคัญ: การสื่อความหมาย ละครโทรทัศน์แนวสืบสวน เยาวชน

Abstract

This qualitative study aimed to explore the understandings of the meanings of social values reflected through investigative series for youth. The research conducted a textual analysis of three series for youth aired on television during 2015 – 2018 including, The Detective Conan, Pluto, and Detective Gang after School. The result revealed that the series reflected four social values: 1) the conflict of love, 2) glorification value, 3) human greed as a source of guilt, and 4) adherence to moral principles

Keywords: Signification, Investigative series, Youth

1. บทนำ

ละครโทรทัศน์นั้นนับว่าเป็นรายการที่ได้รับความสนใจจากผู้รับชมมากรายการหนึ่งเนื่องจากละครโทรทัศน์สามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านผู้แสดงซึ่งเป็นตัวละครในเรื่อง เป็นการจำลองสังคมมนุษย์ให้ผู้ชมได้รับรู้ ในฐานะที่ละครโทรทัศน์เป็นงานบันเทิงคดีจึงนำเสนอสารโดยที่มุ่งเน้นการเร้าอารมณ์ผู้รับสารในการถ่ายทอดเรื่องราวเพื่อให้เกิดการติดตามรับชมอย่างต่อเนื่อง

สำหรับละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนนั้นเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไป คือ ละครที่ผสมผสานความบันเทิงและให้ความรู้ในการสอนคนให้เป็นคนดีด้วยการทำความดี ประเด็นเรื่องการสอนคนให้เป็นคนดีเป็นสิ่งจำเป็น เพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป มีความซับซ้อน และปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย เช่น การทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียน และระหว่างสถาบัน การหนีเรียน เป็นต้น ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนจึงเป็นแนวทางในการสื่อสาร สะท้อนปัญหา มีความจำเป็นต้องสอนให้เยาวชนคิดดี ทำดีส่งเสริมให้ผู้ชมทำสิ่งดีมีประโยชน์ต่อตนเอง และต่อสังคม เช่น มีจิตอาสา ปลูกป่าชายเลน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การทำดีผ่านสื่อละครจะค่อยๆ ซึมซับไปโดยเนื้อเรื่องและนักแสดงเยาวชนที่เป็นที่ชื่นชอบ (Idol) ของเยาวชนด้วยตนเอง การนำเสนอความดีในสังคมทำให้เยาวชนค่อยๆ เรียนรู้สิ่งดีไปพร้อมกับความเพลิดเพลิน ซึ่ง Burr (2011) ได้ให้ความหมายของละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชน หมายถึง ละครโทรทัศน์ที่เน้นตัวละครที่เป็นเยาวชนและวัยรุ่น แต่ก็ต้องมีตัวละครผู้ใหญ่ด้วย มีองค์ประกอบของละครโทรทัศน์โดยทั่วไปเป็นละครที่ให้เห็นวัยรุ่นที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่และเผชิญกับประเด็นที่เป็นจริงของเยาวชน

Davis and Evans (1987) อธิบายว่า รูปแบบละครเยาวชนสามารถนำมาดัดแปลงใช้กับละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนได้ในประเด็นดังต่อไปนี้ 1. เนื้อเรื่องอาจเป็นข้อมูลมาจากประวัติศาสตร์ วรรณคดี เทพนิยาย หรือชีวิตจริงที่เป็นประเด็นสำคัญต่อเยาวชน และละครเยาวชนควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับเยาวชน 2. นักแสดง ผู้กำกับการแสดง และทีมงานควรเป็นผู้ที่มีความชำนาญ เพราะต้องผลิตละครที่ละเอียดอ่อนให้เยาวชนดู 3. ภาพลักษณ์ตัวละครเด็กที่เป็นตัวเอก ก็ควรเป็นเด็กที่มีความเป็นจริงมีชีวิตชีวา สามารถสร้างพลังให้ผู้ชมที่เป็นเยาวชนได้ นอกจากนี้ตัวละครเอกสามารถบอกถึงความขัดแย้งในเรื่อง และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของเด็กในปัจจุบันผ่านละครได้เยาวชนควรที่จะได้เรียนรู้บางอย่างผ่านตัวละครเยาวชนด้วยกัน

ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนนอกเหนือจากให้ความบันเทิงแล้ว ยังมีการสั่งสอนเรื่องความดีอีกด้วย ดังนั้นละครโทรทัศน์จึงควรถ่ายทอดตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชน การพัฒนาสังคมไทยนั้น จะเกิดขึ้นได้ด้วยการนำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนและให้เยาวชนเข้ามามีบทบาทหรือมีส่วนร่วมมากขึ้น การนำเสนอเนื้อหาละคร การแสดง และภาพลักษณ์ของตัวละครที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนเป็นทางเลือกใหม่สำหรับผู้ผลิตละครทางโทรทัศน์ เรื่องราวที่ใกล้ชิดกับเด็กและวัยรุ่น จะทำให้เขาเห็นตัวตนของเขาเทียบเคียงกับสื่อ และเห็นความสำคัญของตนเองที่เกี่ยวข้องกับการเป็นคนมีคุณภาพ ความคิดสร้างสรรค์ ความเข้มแข็ง การเข้าสังคมการเรียนรู้ ทักษะการดำเนินชีวิต มนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบต่อตนเอง และครอบครัว ความมุ่งมั่นเพื่ออนาคต การพัฒนาสังคมไทยให้อุดมปัญญา จะสามารถทำได้ผ่านสื่อละครโทรทัศน์ เพราะเยาวชนผู้รับสารที่ได้รับข้อมูลที่ดีจากสื่อก็สามารถใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีต่อไป

อย่างไรก็ตามละครโทรทัศน์แนวสืบสวนมีแพร่หลายในต่างประเทศและมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ อาทิเช่น ประเทศญี่ปุ่นมีเรื่อง “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” เป็นการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่องยาวแนวสืบสวน ซึ่งตีพิมพ์บนนิตยสารรายสัปดาห์

โซเน็งซันเคย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 โดยถูกตีพิมพ์ในหลายภาษาด้วยกัน นอกจากนี้ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน ก็เคยทำเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์เช่นกัน ประเทศเกาหลีใต้ได้ผลิตละครโทรทัศน์เรื่อง Signal เป็นละครซีรีส์แนวสืบสวน ที่ได้รับการตอบรับจากผู้ชมและได้รับรางวัลมากมาย ประเทศอังกฤษ มีเรื่อง เซอร์ลોક โฮม มีการนำไปดัดแปลงและแต่งเพิ่มเติมขึ้นใหม่เป็นภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ละครวิทยุ และสื่ออื่นๆ อีกมากมาย กระทั่งบันทึกสถิติโลกกินเนสส์ระบุว่า เซอร์ลોક โฮมส์ เป็นสัญลักษณ์ของนักสืบและส่งอิทธิพลต่อวรรณกรรมและการแสดงในประเภทรหัสคดีจำนวนมาก เป็นต้น

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ในยุคที่วิถีดิจิทัลที่มีการเตรียมสร้างละครหลากหลายแนวมาให้ได้ชมกัน แต่แนวนักสืบที่มีการสืบสวนยังไม่แพร่หลายในสังคมไทยมากนัก จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญและบทบาทของละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนแนวสืบสวน จึงมีความสนใจในการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนแนวสืบสวนไทย ซึ่งสะท้อนประเด็นคุณค่าทางสังคมของละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนแนวสืบสวน ซึ่งให้เกิดความเข้าใจถึงแนวทางในการนำเสนอของละครโทรทัศน์แนวสืบสวนให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อนำมาสร้างสรรค์งานเขียนบทละครซีรีส์ เรื่อง นักสืบเกรียน ซ่าส์ กับ ครูใหญ่สุดเหี้ยว ซึ่งเป็นบทละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนแนวนักสืบสวนขึ้นมา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ (แผน ข.) ในการทำวิจัยและสร้างสรรค์บทละครโทรทัศน์ เพื่อที่จะสร้างคุณค่าทางสังคมของละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนแนวสืบสวนให้ผู้รับชมนั้นเกิดความสนใจแนวสืบสวนมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์การสื่อความหมายทางสังคมของละครโทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน

3. อุปกรณ์และวิธีการ / วิธีดำเนินการวิจัย

แหล่งข้อมูลวิจัย

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิทยานิพนธ์ (แผน ข.) เรื่อง “การวิจัยและงานสร้างสรรค์บทละครโทรทัศน์แนวสืบสวน เพื่อเยาวชน เรื่อง “นักสืบเกรียน ซ่าส์ กับ ครูใหญ่สุดเหี้ยว” ซึ่งในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การศึกษาด้วยบท (Textual Analysis) คือ ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนแนวสืบสวนที่ได้ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2561 ซึ่งมีแนวทางที่เน้นตัวละครที่เป็นเยาวชนและวัยรุ่นในการดำเนินเรื่อง และใช้แนวทางของ Anthology Series (นราพร สังข์ชัย, 2552) ซึ่งได้กำหนดคุณลักษณะละคร คือจะเป็นเรื่องจบในตอน แต่ตัวละครและเนื้อเรื่องจะแตกต่างกัน แต่แนวของเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปในทำนองเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกละครโทรทัศน์จำนวน 3 เรื่อง รวมจำนวน 9 ตอน ได้แก่

- 1) ละครซีรีส์(การ์ตูน) “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 จำนวน 3 ตอน
- 2) ละครซีรีส์(เกาหลี) พลูโต สมาคมนักสืบจิ๋ว ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 13 แฟมมีลี จำนวน 3 ตอน
- 3) ละครซีรีส์ (ไทย) ก๊วนสืบหลังเลิกเรียน ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ThaiPBS จำนวน 3 ตอน

จากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยท โดยใช้แนวคิดแนวคิดเรื่องรหัสคดี แนวคิดเกี่ยวกับละคร โทรทัศน์เพื่อเยาวชน และแนวคิดเกี่ยวกับการเล่าเรื่อง มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นนำข้อมูลวิจัยไปสู่การพัฒนาบทละคร โทรทัศน์เรื่อง “นักสืบเกรียน ซ่าส์ กับ ครูใหญ่สุดเซียว” ต่อไป

4. ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ด้วยท (Textual Analysis) คือ ละครโทรทัศน์ที่ได้ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2561 ซึ่งมีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) ละครซีรีส์(การ์ตูน) “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” ทางช่อง 9, 2) ละครซีรีส์ (เกาหลี) พลูโต สมาคมนักสืบจิ๋ว ทางช่อง 13 แฟมมีลี 3) ละครซีรีส์ (ไทย) ก๊วนสืบหลังเลิกเรียน ทางช่อง ThaiPBS ผลการวิจัยการสื่อความหมายทางสังคมของละครโทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน พบว่า

4.1 การสะท้อนความขัดแย้งของความรัก

การแสดงออกทางความรักเป็นปมหนึ่งที่สามารถสร้างความขัดแย้งภายในจิตใจ และการแสดงออกสู่สาธารณะได้ โดยเฉพาะการแสดงการหึงหวงซึ่งวัยรุ่นส่วนใหญ่ทั้งเพศชายและเพศหญิงเริ่มสนใจเพศตรงข้าม และบางคนอาจจะมีการรัก หรือการชอบคนที่มีการรักอยู่แล้วจึงทำให้เกิดการหึงหวง ดังตัวอย่าง ได้แก่

การ์ตูนซีรีส์ เรื่อง “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” ตอนที่ 1 คดีฆาตกรรมบนรถไฟเหาะ (Roller Coaster Murder Case) ที่นำเสนอเรื่องราวของ ซินอิจิ ได้ไปเที่ยวกับโมริ รัน ที่สวนสนุกทรอปิคอลแลนด์ โดยมีเหตุการณ์ของคดีฆาตกรรมเกิดขึ้นที่เริ่มเรื่องจากโยชิซึเกะ อาอุมิ ซึบุรายะ มิซึฮิโกะ และโคจิเมะ เก็นตะ ได้มาเที่ยวสวนสนุกทรอปิคอลแลนด์ อาอุมิ อยากเล่น แต่พวกเขาไม่มีเงินพอที่จะเล่นเครื่องเล่น พวกเขาจึงลอบขึ้นไปเล่นรถไฟเหาะ ขณะที่รถไฟเหาะแล่นออกมาจากถ้ำเกิดมีคนตาย และซินอิจิได้ไขคดีการฆาตกรรมบนรถไฟเหาะ ทำให้รู้ตัวคนร้าย คือ อิโตมิ คนที่เล่นรถไฟเหาะด้วยกัน อิโตมิรับสารภาพว่า เป็นคนลงมือฆาตโยชิซึเกะ ซึ่งเป็นคนรักโดยมีแรงจูงใจในการฆ่า คือ ความหึงหวงที่คนรักนอกใจไปมีคนอื่น จึงฆ่าคนที่เขารักตาย

จากการ์ตูนเรื่อง “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” ตอนที่ 3 คดีฆาตกรรมในห้องปิดตายของยอดดารานักร้อง (An Idol's Locked Room Murder Case) ที่นำเสนอเรื่องราว โคนัน ไขปมปริศนา ผู้ตายที่โดนลอบแทงข้างหลัง โคนันที่มีเส้นผมของโยโกะ อยู่กับศพ คนร้ายต้องการป้ายความผิดให้กับโยโกะ แต่ความจริงคือ อานิยูชิ นั้นเองที่เป็นคนฆ่าตัวเองโดยการใช้น้ำแข็งเปิดฮีตเตอร์ให้ร้อน แล้วเอาเส้นผมที่หัว โดยยื่นหันหลังไปที่มิด แล้วเอามิดไว้ที่น้ำแข็งลึ้มตัวอาหลังไปโดนมิดนั้นข้างศพมีรอยกระแทกส่วนน้ำก็ระเหยไป เนื่องจากอานิยูชิ ยังรักโยโกะ ตอนเกิดเหตุโยโกะเข้ามาในห้อง และอานิยูชิมาในห้องเช่นกัน เห็นหลังผหญิง เขาคิดว่าเป็นโยโกะ เพราะคนทั้งสองด้านหลังคล้ายกันมาก อานิยูชิจะเข้ามาปรับความเข้าใจ ยามาริชิสารภาพว่า เป็นคนบอกให้อานิยูชิเลิกคบกับโยโกะ สมุดบันทึกที่เขียนเล่าเรื่องความทุกข์ที่เลิกกับโยโกะ โดยที่ยังลึ้มเธอไม่ได้ และเขายังอยากที่จะกลับมาคบกับโยโกะอีกครั้ง ถึงจะไม่เป็นดาราก็ตาม เขาอยู่สภาพแบบนี้ไม่ได้

4.2 การแสดงถึงผู้มาคลี่คลายปัญหาและการเป็นวีรบุรุษ

การนำเสนอภาพความเป็นวีรบุรุษ คือการสร้างตัวละครที่มีความโดดเด่น มีเอกลักษณ์ในด้านการออกแบบรูปลักษณ์และการแต่งเนื้อเรื่อง และใช้เป็นเครื่องมือในการปลุกฝังค่านิยม แนวคิด บทเรียนต่างๆ เช่น ความรักชาติ ความสามัคคี ธรรมะช่วยมนะธรรม เป็นต้น ผลการวิจัยพบว่า การ์ตูนซีรีส์ เรื่อง “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” ตัวละครมีความโดดเด่นถึงแม้จะเป็นเด็กแต่สามารถคลี่คลายคดีที่เป็นปริศนาได้

รูปที่ 1 ชินอิจิ หรือ โคนัน ได้ใช้หูกระต่ายเปลี่ยนเสียง (Voice-Changing Bowtie)

จากรูปที่ 1 คือ ชินอิจิ หรือ โคนัน ซึ่งเป็นคนเฉลียวฉลาด มีไหวพริบรวดเร็ว ช่างสังเกตเพราะได้รับอิทธิพลมาจากคุณพ่อที่เป็นนักเขียนนิยายสืบสวน ทำให้เขามีบทบาทในฐานะนักสืบ

รูปที่ 2 ลิซอจิน สมาชิกแก๊งพลูโต จากละครซีรีส์ เรื่อง พลูโต สมาคมนักสืบจิว

จากรูปที่ 2 ลิซอจิน หนึ่งในสมาชิกแก๊งพลูโต สมาคมนักสืบจิว เขาเป็นคนที่ซุกจิกคนเก่งและพยากรณ์เก่ง ตัวของลิซอจินมีพลังไซโครแมคทรี เมื่อลิซอจินจับอะไรจะอ่านเหตุการณ์หลงเหลืออันนั้นได้ ลิซอจินชื่นชมและยกให้อาร์แซง ดูแปง เขาเป็นวีรบุรุษในการสืบคดี โดยเนื้อหาที่น่าสนใจของละครเรื่องนี้เป็นการสืบคดีฆาตกรรมของนักสืบที่เป็นเด็ก โดยใช้ชื่อว่าหน่วยสืบลับพลูโต ซึ่งสามารถใช้ไหวพริบเพื่อผดุงความยุติธรรมบนโลกใบนี้ได้

ดังตัวอย่างละครโทรทัศน์เรื่อง พลูโต สมาคมนักสืบจิว ที่นำเสนอเรื่องราวในหมู่บ้านแห่งหนึ่งได้มีคนพบศพชายนิรนามถูกใส่อยู่ในกระสอบ บริเวณถนนใกล้ทางขึ้นเขาของหมู่บ้าน ตำรวจและนักสืบ ซึ่งเป็นลุงขเว ดงของ เข้ามาสืบทำคดี ฮาราให้ความสนใจกับคดีอย่างมาก เพราะว่าพ่อของเธอคือนักสืบชื่อดัง คังซอก ก็ได้สืบคดีนี้เหมือนกัน ขณะเดียวกัน อูจินก็ได้พบว่า ฮาราได้มาเป็นเพื่อนร่วมห้องของเธอ ทั้งคู่ได้กลายเป็นเพื่อนกัน รวมถึง ขเว ดงของ เพื่อนผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งสามคนค้นพบว่า มีความชื่นชอบในการสืบสวนเหมือนกัน ดังนั้นพวกเขาจึงได้ไปช่วยกันไขปริศนา รวมถึงน้องรัก ลิซอจินด้วย ลิซอจิน ลีอูจิน ดงของ และฮารา ไขปริศนาหาข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้ โดยเห็นผู้ชายที่มีรอยสัก “HERO CENBE ANYONE” ลิอูจิน “พูดว่ามาจากเรื่อง แบทแมน แปลว่า ไม่ว่า

ใครก็เป็นฮีโร่ได้” ผู้ชายคนนั้นเดินไปที่จุดเกิดเหตุ ก่อนหน้านี้ ฮารา ลีอูจิน และลีซอจิน เคยเห็นชายที่มีรอยสัก “HERO CENBE ANYONE” ที่ซูเปอร์มาร์เก็ต โดยมีท่าทางเร่ร่อนในการซื้อของ เช่น เชือกและถุงกระดาษ และที่ตักปูนหรือปลั่ว และถือเอกสารบางอย่างอยู่ และได้สะกดยตามชายที่มีรอยสัก “HERO CENBE ANYONE” ไปที่ที่เกิดเหตุ ซอจิน เจอนาฬิกาอยู่ระแวกที่ใกล้ที่เกิดเหตุ ลีซอจินหยิบนาฬิกาขึ้น เกิดพลังไซโครแมกทรีล่องรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ฮาราจะใช้พลังไซโครแมกทรีของลีซอจิน ในการช่วยไขคดี และหาตัวคนร้ายมาดำเนินคดีได้ คนในหมู่บ้านต่างยกย่องความคิดของเด็กกลุ่มนี้ที่ช่วยหาตัวคนร้ายในคดีนี้ได้ ซอจิน ยูจิน ฮารา และ ดงยอง จึงได้ตั้งชื่อกลุ่มพลูโต สมาชิกก็สืบจิว

ละครโทรทัศน์ เรื่อง ก๊วนสืบหลังเลิกเรียน ตอนที่ 1 : จีแพ้ว

การเริ่มเรื่องโดย น้อย ประพันธ์ แจ่มจันทร์ และนกลูกรวมตัวกันของเด็กแสบกลุ่มหนึ่งที่มีมักจะถูกเพื่อน ๆ ในโรงเรียนกลั่นแกล้ง มองว่าเป็นส่วนเกิน จีแพ้ว และตัวประหลาดอยู่เสมอ โดยมีคู่อริชื่อสายันต์ มีลูกสมุนคือ ไอ้ห้อยกับ ไอ้ห้อน ซึ่งชอบหาเรื่องน้อยและเพื่อน ๆ อยู่เป็นประจำ จนกระทั่งการเข้ามาถึงของครูสมาน ครูวิทยาศาสตร์คนใหม่ รองผู้อำนวยการนครทำให้ครูสมานช่วยเฝ้าห้องกีฬา ซึ่งทำให้เกิดเหตุไม่คาดคิดว่าด้วยรางวัลหล่นมาแตก ครูสมานตกเป็นผู้ต้องสงสัยในคดีพร้อมกับเด็ก ๆ ทั้ง 4 คน จึงเป็นที่มาของการหาพยานหลักฐานว่าตัวเองไม่ใช่คนทำ น้อย ประพันธ์ แจ่มจันทร์ นกลูก และครูสมานได้ไขปริศนาหาข้อมูลโดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ หลักเหตุผล หาพยาน หลักฐาน หาตัวคนทำด้วยรางวัลตกแตก

การจบเรื่องหรือการปิดเรื่อง จากที่ น้อย ประพันธ์ แจ่มจันทร์ นกลูก และครูสมาน ได้ไขปริศนา จากข้อมูล หลักฐานก็รู้ว่า ใครเป็นผู้ทำด้วยรางวัลตก น้อยไขว้หลักฐานต่างๆและอธิบายกลวิธีในการทำด้วยรางวัลตกว่าเป็นฝีมือของครูซูศรี ครูซูศรีสารภาพว่าเป็นฝีมือของเขาเองที่ทำด้วยรางวัลตกลงมา และแรงจูงใจที่เป็นสาเหตุในการทำด้วยรางวัลของครูพลแตก แก่เลี้ยงเขา ดูถูกเขา ครูพลดูเหนือกว่าเขา มองเขา จีแพ้ว อ่อนแอ จากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้ครูสมานได้เห็นความสามารถที่แท้จริงที่พวกเขาเด็ก ๆ ซ่อนเอาไว้ จึงเชิญชวนให้เด็กกลุ่มนี้มาอยู่ชมรมวิทยาศาสตร์

4.3 ความโลภของมนุษย์คือที่มาของความคิด

ละครโทรทัศน์เพื่อเยาวชนจะนำเสนอให้เห็นถึงบาปบุญคุณโทษ ซึ่งประเด็นที่สำคัญในด้านจริยธรรมคือ ความโลภ การหยิบจับในแง่มุมเหล่านั้นมานำเสนอ สอดแทรกในเนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้เยาวชนหรือคนที่ได้ดูได้ตระหนัก นึกคิด และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ข้อคิดนี้สามารถสะท้อนความคิดที่ว่า “หากคุณปล่อยให้ ความโลภพองตัว ย่อมเป็นเหตุให้ความซื่อสัตย์นั้นสั่นคลอน” ดังตัวอย่างเช่น

เรื่องราวในละครเรื่อง “พลูโต สมาคมนักสืบจิว” ตอน ที่นำเสนอคดีเกี่ยวกับการชักชวนเงินค่าแรงคนงานก่อสร้าง ซึ่งนำไปสู่การฆาตกรรมอำพราง และการให้เงินเป็นค่าปิดปากแก่คนงานที่รู้เห็นเพื่อไม่ให้เอาเอกสารการเงินไปแจ้งตำรวจ แสดงให้เห็นถึงการมุ่งเน้นผลประโยชน์ในพวกพ้อง คือ การให้ความสำคัญประโยชน์ส่วนรวมที่เชื่อมโยงกับความเป็นพวกพ้องเดียวกัน

และอีกตัวอย่างจากเรื่อง “พลูโต สมาคมนักสืบจิว” ตอน มาเล่นกับเงากัน ซึ่งนำเสนอเรื่องราวของพวกขบวนการลักลอบขนวัตถุโบราณข้ามชาติกำลังส่งวัตถุโบราณออกนอกประเทศ ทเว คังซอก และตำรวจ ไปจับขบวนการลักลอบขนวัตถุโบราณข้ามชาติกำลังส่งวัตถุโบราณออกนอกประเทศ เกิดการต่อสู้กัน ในที่สุดก็จับขบวนการลักลอบขนวัตถุโบราณข้ามชาติได้ โดย อียองกุก สารภาพว่า เขาต้องการแลกกับเงินก้อนโตจะไปรักษาลูกที่

เป็น โรคลูคีเมีย โดยการบอกข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุโบราณที่ลุงของเขาเขียนหนังสือเรื่องตามหาวัตถุที่หายไป (Find the missing Artifacts) บอกสถานที่เก็บวัตถุโบราณให้กับพวกขบวนการลักลอบขโมยวัตถุโบราณ

4.4 การยึดมั่นในหลักคุณธรรม ที่ยึดถือคุณค่าของชีวิตทั้งหลายที่อยู่ร่วมกัน

การนำเสนอละคร โทรทัศน์เพื่อเยาวชนได้สะท้อนให้เห็นในเรื่อง คุณธรรม ซึ่งเป็นรากฐานของจิตใจ นำไปสู่การปฏิบัติ เป็นการถือตนครองตนอยู่ด้วยความดี มีธรรมภายในตนเองตลอดเวลา และสามารถส่งผลให้มีความเมตตา ความรักที่ความต้องการให้ผู้อื่นเป็นสุขกาย สุขใจ มีความกรุณาที่ไม่เพียงแต่คิดที่จะช่วยเท่านั้น ทั้งยังลงมือยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือผู้อื่นพันทุกข์ ดังเช่น เรื่องราวในละครเรื่อง “พลูโต สวมคนนักสืบจิ๋ว” ที่นำเสนอ ครูชงซูจีที่มาช่วยสอนเด็กคนหนึ่งหลังเลิกเรียน เพราะบ้านของเด็กคนนั้นฐานะไม่ค่อยดีจึงไม่มีเงินเรียนพิเศษ

อีกหนึ่งตัวอย่างจากละครเรื่อง “ก๊วนสืบหลังเลิกเรียน” ที่ได้นำเสนอถึงครูเล็กที่เข้ามาขอความช่วยเหลือให้ลูกศิษย์ที่เป็นเพื่อนชั้นเรียนให้ออกตามหาเด็กชายเอกราช ซึ่งระยะหลังนี้มักจะขาดเรียนเป็นประจำ ซึ่งภายหลังพบว่าเด็กชายเอกราชฐานะทางบ้านก็ไม่ค่อยจะดี ต้องการหารายได้มาช่วยเหลือทางบ้าน และคิดว่าตัวเองไม่มีอะไรดีเลยในชีวิต แต่จากการช่วยเหลือของครูในที่สุดเด็กชายเอกราชก็ได้ทุนการศึกษา ซึ่งพลังแห่งคุณธรรมสามารถบรรเทาความเดือดร้อนในผ่านพ้นวิกฤติไปได้

จากการ์ตูนเรื่อง “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” ตอน ยอดนักสืบขอส่วน คดีลักพาตัวลูกสาวประธานบริษัท โดยมีเรื่องราวของ โคอโงโร่ รัน และโคนัน มาที่บ้านทานิ เนื่องจากลูกสาวชื่อ อานิกะ วัย 10 ปีโดนลักพาตัว อาโซ่ พ่อบ้านเป็นคนเดียวที่เห็นเหตุการณ์ลักพาตัวเด็กไป คนร้ายโทรมาให้ปิดบริษัทภายใน 1 เดือน และเรียกเงิน 300 เยน แล้วจะปล่อยตัวเด็กไป อาโซ่บอกว่าเห็นคนร้ายลักพาตัว อานิกะขณะที่เล่นอยู่ที่สวนหน้าบ้านแล้วคนร้ายก็ปีนออกไป ซึ่งบ้านทานิเลี้ยงแมวตัวหนึ่ง ชื่อ โป้ เป็นหมาที่เฝ้าบ้านเก่ง ชอบเห่ากับคนแปลกหน้า แต่ตอนที่คนร้ายลักพาตัวเด็กไปแล้วปีนออกไปนั้น จุดที่คนร้ายปีนออกไปไปก็ถูกถ้ำมโซ่อยู่ในจุดนั้น แต่โป้ไม่เห่า โคนัน และ โคอโงโร่ จึงสันนิษฐานว่าเป็นการลักพาตัวแล้วเอาไปซ่อนไว้ คนร้ายโทรมาเพื่อจะทวงสิ่งที่สัญญา เสียขานิกะ บอกว่าอยู่โรงเรียนที่เห็นปล่องไฟ โคนันหาโรงเรียนที่เห็นปล่องไฟจนเจอ คือ โรงเรียนปฐมอาโอบาชิ จึงเขาไปช่วยเด็กอานิกะ แต่เพราะตัวเขาเหมือนเด็กจึงต่อสู้กับคนร้ายและจับคนร้ายไม่ได้ จึงเกือบโดนคนร้ายทำร้ายร่างกาย รันมาช่วยไว้ทันพอดี เมื่ออานิกะมาถึงบ้าน และสารภาพว่าเขาเป็นคนลักพาตัวเอง โดยให้ลูกอาโซ่ สร้างเรื่องราว ให้ปิดบริษัทและเรียกเงินค่าไถ่ที่ทำลงไป เพราะพ่อทำแต่งงานโดยไม่ให้เวลาลูกเลย จากเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้พ่อลูกได้ปรับความเข้าใจกันซึ่งในที่สุดอานิกะก็ได้เวลาได้อยู่กับคุณพ่อมากขึ้น

5. การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์การสื่อความหมายทางสังคมของละคร โทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

การสะท้อนความขัดแย้งของความรัก แสดงให้เห็นว่า ความรักมักเป็นประเด็นสำคัญทางจิตใจมนุษย์ที่สามารถสร้างความคิดในด้านบวกและด้านลบได้ ซึ่งสามารถเป็นปมหนึ่งที่สามารถสร้างความขัดแย้งภายในจิตใจได้และสามารถส่งผลกระทบต่อให้เกิดความสูญเสียได้อย่างชัดเจน ประเด็นนี้เมื่อถูกนำไปใช้ในละครโทรทัศน์แนวสืบสวนมักจะถูกนำมาใช้เพื่อการสร้างเป็นประเด็นที่สำคัญของปัญหา ความมีเงื่อนไขและนำไปสู่ความสูญเสียได้อย่างน่าสนใจ

ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับรหัสคดีจะครอบคลุมถึงการนำเสนอเนื้อหาเชิงสืบสวน (Detective Story) ก็คือเรื่องแต่งที่มีนักสืบเป็นผู้คลี่คลายคดีอาชญากรรมโดยอาศัยหลักเหตุผล หัวใจของนิยายสืบสวนคือปมปริศนา (Puzzle) ที่นักสืบจะต้องสะสางให้ได้ว่า "ใครคือฆาตกร" หรือที่เรียกกันว่า รหัสคดีแนว "whodunit" เมื่อเรื่องราวของการสืบสวนได้คลี่คลายจากแนว whodunit ไปสู่แนว howdunit และพัฒนาเป็น whydunit ในท้ายที่สุด จุดมุ่งเน้นจะไม่หยุดอยู่แค่การค้นหาตัวอาชญากร แต่จะขยายไปสู่การศึกษาจิตใจส่วนลึกของอาชญากรและเหตุผลในการก่ออาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร เนิ่นใหม่ (2550) ที่อธิบายไว้ว่า ละคร โทรทศน์ประเภทละครชีวิตรักนั้นสามารถสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาจากความรักที่เป็นข้อคิดและคติสอนใจแก่คนในสังคมได้

การซึ่งถึงแก่นค่านิยมที่สะท้อนสังคมมีมุมมองในการเชิดชูวีรบุรุษที่มากลี่ยคลาปัญหา แสดงให้เห็นว่าการแก้ไขทางสังคมนั้น มักจะมีบุคคลที่มากความคิดดี ทำดี เข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ ซึ่งจะได้รับการชื่นชมถึงการกระทำ ความดีและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Joseph Campbell (1991) ได้กล่าวว่า วีรบุรุษคือผู้ที่ยินดีเสียสละเพื่อสิ่งที่สำคัญกว่า ความเป็นวีรบุรุษจะเกิดขึ้นมาในช่วงเวลาที่เหมาะเจาะในสถานการณ์ที่ต้องการคลี่คลายไปสู่แนวทางที่ดี

การนำเสนอให้เห็นถึงบาปบุญคุณโทษ ซึ่งประเด็นที่สำคัญในด้านจริยธรรมคือ ความโลภ เป็นความขัดแย้งภายในจิตใจที่นำไปสู่การประพฤติในทางที่ผิด และส่งผลกระทบต่อในทางไม่ดีแก่ตนเองและผู้อื่นอยู่เสมอ ซึ่งนำไปสู่การแสดงให้เห็นหลักสัจธรรม ที่อธิบายให้เห็นว่า มนุษย์สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตได้ และมีความสัมพันธ์กับศีลธรรมและความเจริญงอกงาม ซึ่งประเด็นของความโลภนั้น ได้สะท้อนองค์ประกอบของการเล่าเรื่องในการนำเสนอความขัดแย้ง (conflict) ทำให้เห็นและเข้าใจเรื่องราวได้กระจ่างชัดมากขึ้น เป็นการเล่าเรื่องบนความขัดแย้ง แต่สามารถชี้ให้เห็นประเด็นที่เป็นปัญหาทางสังคมขึ้นมาได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนา จักกะพาก และจิรายุทธ สินธุพันธ์ (2545) ที่อธิบายว่า เหตุการณ์หรือพฤติกรรมจะพัฒนาขึ้นมาความขัดแย้งต่างๆ ได้ ความขัดแย้งที่เกี่ยวกับจิตใจมนุษย์จะเป็นปรีภักย์ต่อกัน หรือความไม่ลงรอยในพฤติกรรม ได้แก่ ความโลภจะก่อให้เกิดความยุ่งยากในการตัดสินใจต่อการกระทำอย่างที่คิดเอาไว้ นำไปสู่การแบ่งขั้วตรงข้าม (Binary Oppositions) ที่เป็นชุดของความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดความหมายที่อยู่บนความเชื่อพื้นฐานของมนุษย์ ระหว่างการกระทำชั่ว กับการกระทำดี

การนำเสนอเพื่อสะท้อนแนวคิดทางสังคมในเรื่อง หลักคุณธรรม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คุณธรรมเป็นสิ่งดีงาม มนุษย์ในสังคมจำเป็นต้องมีคุณธรรมในการนำพาชีวิตให้มีความสุข และคุณธรรมควรได้รับการปลูกฝังตั้งแต่เด็ก ผู้มีคุณธรรมเป็นพื้นฐานย่อมมีความเจริญก้าวหน้าเป็นสิ่งตอบแทน ในขณะที่เดียวกันผู้ที่ไม่มีคุณธรรมย่อมได้รับผลกระทบกลับคืนตอบสนอง ที่เป็นเช่นนี้เพราะละคร โทรทศน์ต้องการสะท้อนให้เห็นข้อคิดที่เป็นเสมือนกระจกส่องดูตนเอง เนื้อหาประเด็นหนึ่งที่สำคัญในสังคมไทยคือเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาเยาวชนผ่านเนื้อหาละครคุณธรรมก็มีส่วนช่วยพัฒนาสังคมไทย โดยสามารถปลูกฝังเรื่องค่านิยมที่ดี เช่น ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคีมีน้ำใจคุณธรรมช่วยเน้นการอบรมจิตใจ เพราะจิตใจที่ดีงามจะนำมาซึ่งความเจริญงอกงามด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เพาวิภา ภมรสติชัย (2528) ที่อธิบายว่า ละคร โทรทศน์ช่วยให้ข้อคิดแก่สังคมในเรื่องศีลธรรม อันดี และกาญจนา แก้วเทพ (2536) ได้กล่าวว่า ละคร โทรทศน์ส่วนใหญ่จะสะท้อนแนวคิดทางอันดีงามอุดมการณ์ทางสังคมได้อย่างชัดเจนที่สุด นอกจากนี้ เขมิกา จินดาวงศ์ (2551) ได้กล่าวว่า การนำเสนอเพื่อสะท้อนแนวคิดทางสังคม

เป็นการทำหน้าที่ของนักสื่อสารในการสื่อทางความคิด (Intellectual Function) คือ การแทรกความคิดที่เป็นปรัชญาหรือข้อคิด หรือแง่คิดใดๆเกี่ยวกับการใช้ชีวิตเข้าไปในเนื้อเรื่อง

6. บทสรุป

การวิจัยเรื่อง การสื่อความหมายทางสังคมของละคร โทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน เป็นการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) คือ ละครโทรทัศน์ที่ได้ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ระหว่างปี พ.ศ. 2558 - 2561 ซึ่งมีจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) ละครซีรีส์(การ์ตูน) “ยอดนักสืบจิ๋ว โคนัน” ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9, 2) ละครซีรีส์(เกาหลี) พลูโต สมาคมนักสืบจิ๋ว ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 13 แฟมิลี่ 3) ละครซีรีส์ (ไทย) ก๊วนสืบหลังเลิกเรียน ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ThaiPBS สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเด็นทางสังคมที่ถูกสะท้อนผ่านละครโทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน ได้แก่

1) การสะท้อนความขัดแย้งของความรัก คือ การแสดงออกทางความรักเป็นปมหนึ่งที่สามารถสร้างความขัดแย้งภายในจิตใจ และการแสดงออกสู่สาธารณะได้ โดยเฉพาะปัญหาการหึงหวงที่นำไปสู่ปัญหา

2) การแสดงถึงผู้มาคลี่คลายปัญหาและการเป็นวีรบุรุษ คือ การนำเสนอภาพความเป็นวีรบุรุษ และใช้เป็นเครื่องมือในการปลุกฝังค่านิยมอันดีงามแก่สังคม

3) ความโลภของมนุษย์คือที่มาของความผิด คือ การหยิบจับในแง่มุมเหล่านั้นมานำเสนอ สอดแทรกในเนื้อหาของเรื่อง เพื่อให้เยาวชนหรือคนที่ได้ดูได้ตระหนักถึงผลของความโลภ การสร้างจิตสำนึกนึกคิด และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ข้อคิดนี้สามารถสะท้อนความคิดที่ว่า “หากคุณปล่อยให้ความโลภพองตัว ย่อมเป็นเหตุให้ความซื่อสัตย์นั้นสั่นคลอน”

4) การยึดมั่นในหลักคุณธรรม ที่ยึดถือคุณค่าของชีวิตทั้งหลายที่อยู่ร่วมกัน คือ หลักคุณธรรม ซึ่งเป็นรากฐานของจิตใจที่นำไปสู่การปฏิบัติดี เป็นการถือครองตนอยู่ด้วยความดี

6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลของการวิจัยเรื่อง การสื่อความหมายทางสังคมของละคร โทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน นำไปสู่การเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์บทละคร โทรทัศน์เพื่อเยาวชนแนวสืบสวน เรื่อง “นักสืบเกรียนซ่าส์ กับ ครูใหญ่สุดเฮี้ยว” ได้ดังนี้

1. การนำปมของความขัดแย้งเพื่อสร้างความน่าสนใจในการเล่าเรื่อง ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร และความขัดแย้งกับพลังภายนอกที่เข้ามากดดัน

2. การจบเรื่องที่สามารถชี้ให้เห็นประเด็นหลักของเรื่องได้ชัดเจน เป็นการจบเรื่องที่สามารถคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นได้ โดยที่ตัวละครสามารถแก้ปัญหา ขจัดความขัดแย้ง และได้รับความสมหวังในสิ่งที่ปรารถนาและมีความสุข

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้ใช้วิธีเชิงคุณภาพโดยมุ่งศึกษาเฉพาะตัวบท คือ เนื้อหาที่นำเสนอของละคร โทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชนเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อหาสัดส่วนของเนื้อหาที่สะท้อนประเด็นที่ได้ค้นพบ เพื่อให้การศึกษานั้นเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นได้

2. การวิจัยนี้ศึกษาเนื้อหาที่นำเสนอของละครโทรทัศน์แนวสืบสวนเพื่อเยาวชน ดังนั้นควรมีการศึกษาในประเด็นของรับรู้ของผู้รับสาร ได้แก่ เยาวชน ผู้ปกครอง และครู เพื่อจะได้รับทราบข้อมูลที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น

7. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลองรัฐ เณรมาลย์ชลมารค ผู้อำนวยการหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเขียนบทและการกำกับภาพยนตร์และโทรทัศน์ มหาวิทยาลัยรังสิตเป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาชี้แนะ และให้กำลังใจในการทำงานวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษดา เกิดดี คณะกรรมการในการพิจารณาการวิจัยในครั้งนี้ ที่คอยให้คำแนะนำและชี้แนะให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

8. เอกสารอ้างอิง

กาญจนา แก้วเทพ. (2536). มายาพิณิจ : การเมืองเพศของละครโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ เจนเดอร์เพรส.

เขมิกา จินดาวงศ์. (2551). การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จิราพร เนินใหม่. (2550). ความคิดเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อละครโทรทัศน์ชีวิต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพาวิภา ภมรสติชัย. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างละครโทรทัศน์กับสังคมไทย. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นราพร สังข์ชัย. (2552). บทละครโทรทัศน์ไทย:กระบวนการสร้างสรรค์และเทคนิค. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัย

หอการค้าไทย. ปีที่ 29 ฉบับที่ 3 (ก.ค.-ก.ย. 2552) หน้า 139-158.

รัตนา จักกะพาก และจิรายุทธ์ สินธุพันธ์ (2545). จินตทัศน์ทางสังคมและกลวิธีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของสัตยาจิตเรย์

: การศึกษาวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Campbell, J. (1991). *The Power of Myth*. New York: Anchor.